

Josep M. Esquirol: “La bondat és molt més fonda que el mal”

Dg, 13/11/2016 per Catalunya Religió

(*Laura Mor -CR*) “És una experiència d'ara: hi ha bondat, hi ha gent que estima i hi ha gent que estima molt. I la mirada ingènua veu que tot i que el mal és molt profund, el bé encara ho és més”. Aquesta és la visió de Déu del filòsof **Josep M. Esquirol**, tal com l'ha presentada aquest dissabte a la jornada '[Déu: filosofia i conversió](#)'. El Grup Sant Jordi de promoció i defensa dels drets humans ha organitzat aquest espai anual de reflexió, on també s'ha parlat de donar testimoni, de crear vincles afectius i d'experiències concretes de fe.

Entenedor, pausat, profund, Josep M. Esquirol ha desgranat davant d'un centenar llarg de participants què hi ha darrera de l'afirmació del 'Déu ha mort' de Nietzsche. La considera “un referent habitual”, que “no s'ha quedat a l'acadèmia” i que “du amb ella un malestar contingut”. Segons el filòsof català, aquesta idea nihilista implica l'esfondrament de tot un sistema de pensament.

Un marc on el món i la natura no mostren “la unitat bella, de l'harmonia i la cosmicitat”. La finalitat de la història també s'esfondra: “Ja no és gens clar que la història sigui un esdevenir amb sentit”. Com “les veritats eternes o les veritats necessàries”, que tampoc no hi caben. Parafrasejant **Hannah Arendt**, ha apuntat la “dificultat per pensar l'ésser”.

La mirada ingènua: una proposta

“Som hereus d'aquest esfondrament; però què més?” s'ha preguntat Esquirol. En la resposta ha reivindicat la ingenuïtat. “La mirada ingènua vol anar a la base, és tornar a començar. Tornar a mirar la base com si fos el primer dia perquè, de fet, és el primer dia”. Per a ell, tornar a la gènesi, a l'origen passa per l'experiència del desert, de la intempèrie: “En aquest sentir-se feble hi ha la gràcia de la vida. Nosaltres no vivim, sentim que vivim”, ha dit.

El filòsof ha criticat la tendència inèdita a “reduir-ho tot a fets i a problemes”, i ha afirmat que “el reduccionisme és forçat i violent”. També ha posat en valor l'esdeveniment en front d'una simple correlació de fets: “Un esdeveniment és un fet desbordant de sentit” ha apuntat.

No ha deixat de banda tampoc el que considera “el recolliment necessari” davant d'una societat que exigeix transparència: “On hi ha molt de vidre, molta exposició, hi manca la calidesa, la confiança, la companyonia”. Una idea molt present en el seu darrer llibre [La resistència íntima](#) editat per Quaderns Crema.

En la seva intervenció ha valorat l'experiència personal de cadascú: “Cap potència diabòlica no pot fer que la vida singular s'esborri”. Dit d'una altra manera: “Tot allò que ha passat amb sentit, de debò, de veritat, haurà passat per sempre més”,

ha conclòs.

Entre el testimoni i la paraula

Durant la dotzena jornada del Grup Sant Jordi, el teòleg **Xavier Morlans** ha recuperat la idea d'esdeveniment que acabava de subratllar Esquirol: “La conversió, quan ocorre de veritat, és un esdeveniment”. Morlans, promotor del [mètode del primer anunci](#), ha defensat un equilibri entre el donar testimoni, en primera persona, i l'evangelització a través de la prèdica i la paraula.

“El testimoni és la proclamació silenciosa però efectiva de l'evangeli”, ha dit. Però també ha presentat els seus dubtes sobre com treballar per determinats objectius sense les eines comunicatives: “Us imagineu lluitar per la justícia social, l'ecologia o el feminisme només des del testimoni, sense la paraula?”.

Fer espai a Déu

La sessió de la tarda ha consistit en una exposició de casos personals. La periodista **Glòria Barrete** ha moderat un diàleg on s'han presentat tres itineraris concrets de fe. Des de la fe quotidiana, familiar però reivindicativa de la professora lleidatana **Antonieta Mateus**; passant pel testimoni culpidor del professor **Tomàs Padrós**, que va tornar a la fe després d'una depressió vital; fins a la fe rebel de la monja benedictina **Conxita Gómez**, sempre en diàleg pacient i viscut amb Déu. I per una altra banda, hi ha hagut dosi de crítica externa per part de la psicòloga clínica **Susana Fernández**, que des de l'agnosticisme ha demanat que “l'Església sigui més allò que ven”.

La jornada l'ha tancat el pedagog **Carles Armengol**, del Grup Sant Jordi, amb la descripció de “l'home que busca la felicitat com a concepte vaporós i que en aquesta cerca s'oblida que el que pot omplir de sentit una vida és el Regne de Déu que Jesús va predicar”. Recollint les diferents intervencions, ha apuntat un nou repte: “La forma de viure ens impedeix ésser ingènus i tornar a la base. Si no canviem la forma de viure, potser no hi haurà espai per a Déu”.

La dotzena edició d'aquesta jornada ha servit també per homenatjar **Josep M. Puigjaner** i **Julio Silvestre**, vinculats tots dos al Grup Sant Jordi i que han mort el darrer any. Al llarg del dia, han intervingut el president del Grup Sant Jordi, **Josep Vaquer**; el bisbe auxiliar de Barcelona i administrador apostòlic de Mallorca, **Sebastià Taltavull**; el director general d'Afers Religiosos, **Enric Vendrell**; i el crític de cinema **Peio Sánchez**, a més a més de **Marcel Joan**, organitzador de la jornada.

Aquí podeu seguir els tuits de la jornada:

[#grupsantjordi tuits](#)